

„Le Grand Serre Valiere“ býður 250 km av tryggum skiðbrekkum, 70 bláar, 130 reyðar og 50 svartar.

Undirtøkan hevur ongantíð verið so stór sum í ár, og tað er uttan iva tí, at flogið verður beinleiðis til fronsku alpurnar

Fullsett flogfar av føroyingum til fronsku alpurnar

Fyrst í februar fara 92 føroyingar til fronsku alpurnar at standa á skið. Undirtøkan hevur aldri verið so stór sum nú

TURID KJØLBRO.
MYNDIR: HJØRDIS
ZACHARIASSEN

Veðrið í Føroyum er vanliga ringt og keðiligt hesa ársins tíð. Vindur, regn og í gjárvöldið stormur og ódn. 82 føroyingar, ið ganga okkara millum til dagligt og 10 í Danmark hava tó eitt at gleða seg til. Og tað er at sleppa niður í sól og kava. Hesa ferð í fronsku alpurnar.

Hetta er trettanda árið á rað, at skipað verður fyri skiðferð til kend skiðstöð uttanlands. Upprunaliga byrjaði Viðski í tí smáa, nakrir og tjúgu útiðsetar tóku seg saman og fóru av stað úr Danmark. Nógvar teirra eru komnir heim aftur at búgva, og fyri at savna fólkini saman er uppgávan í ár at skipa fyri ferðini latin yvir til Flogfelag Føroya.

Sum nakad nýtt og eftir ynski frá fleiri limum í Viðski verður í ár flogið allan vegin suður í alpurnar. Undanfarnu ár hava hesi skiðglæðu flogið til Danmarkar og síðani koyrt nógvar tímar til skiðstaðið eina staðni í Evropa.

Gott skiðstað

Og fyrst í februar heldur ferðalagið av stað. Farið

verður til tann litla býin Briançon, sum er partur av franska økinum Serre Chevalier. „Le Grand Serre Valiere“ býður 250 km av tryggum skiðbrekkum, tað sum eisini verður rópt pistir. Har eru 70 bláar, 130 reyðar og 50 svartar skiðbrekkur, tær bláu eru lættast. Hægsta fjallið er 2800 m høgt og ferðalagið fer at búgva 20 metrar frá skiðlyftini í fyra og seks mansbúðum. 30 úr ferðalagnum fara til Alpe d'Huez.

Føroyingar í Føroyum flúgva beinleiðis við Atlantisflog 30. jan. til Grenoble og koyra síðani víðari í buss til býin Briançon. Busstúrin tekur tveir og ein hálvan tíma. Føroyingar í Danmark flúgva við charterflogfari úr Kastrup til Grenoble. Heimferðin

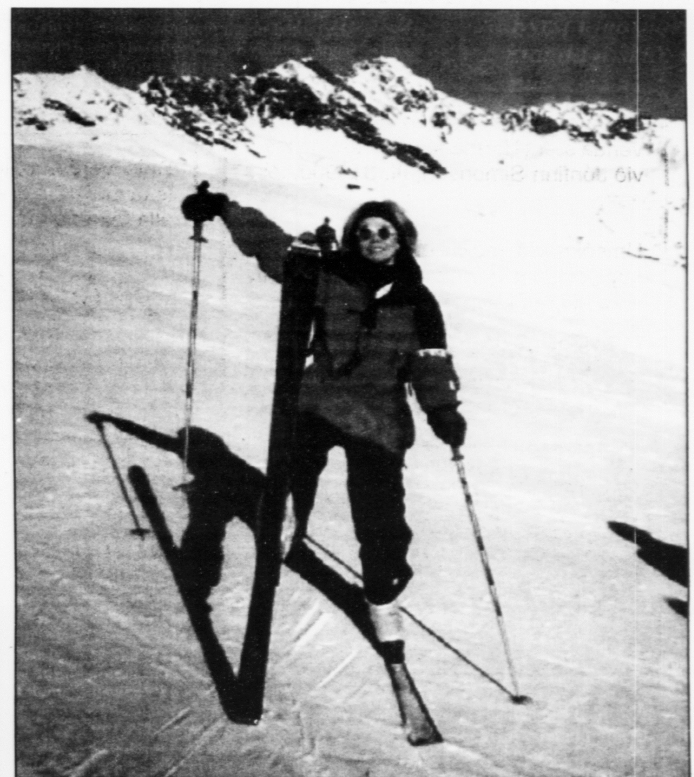
verður 6. februar.

Ómakaleyst

Flogfelag Føroya hevur samband við eitt danskt skiðfelag, sum hevur fólk á staðnum. Hesi eru ferðaleiðarar og kenna skiðsøkið væl og virðiliga. Undanfarni ár eru tað limir í Viðski, sum hava lagt ferðina til rættis. Og ein teirra er Hjördis Zachariassen, sum hevur verið við í fleiri ár.

- Tað er ótrúliga deiligt at fara av stað um hesa tíðina, tá tað er so myrkt í Føroyum. Í alpurnum er altíð ljóst, luftin er frisk, sólin skínur alla tíðina og tað gevur einum eyka mátt at koma á ein slíkt stað.

- Tað er eisini so ómakaleyst at fara av stað í ár, nú vit flúgva beinleiðis, og tað er eisini orsøkin til, at undir-

tøkan er so stór. Nógvir nýbyrjarar eru við hvørt ár, men eisini nógvar sum duga sera væl og hava verið við øll ári. Møguleiki er at læra at standa á skið á staðnum og tey flestu koma skjótt eftir tí. Tú verður bitin av tí, sigur Hjördis Zachariassen.

Afterski

Skiðararnir standa á skið frá tíðliga á morgni til seint seinnapartin. Tað krevur at fólk eru væl fyrri, tá ið tey fara, tí ikki so sjáldan bróta nógur seg sundur. Dømi eru

eisini um, at fólk hava ligið í seingini alla tíðina, tí tey ikki tola turru luftina.

Tá ið skiðararnir hittast aftaná ein langan dag á brekkunum fara tey til afterski, tey kalla. Tað er á eini barrstovu, har tey práta um, hvat er hent um dagin og hvør hevur gjørt eitt bragd ella kanska tað øvugta. Dagsins avrik so ella so verður lønt við einum serligum hatti, sum viðkomandi skal hava á hovdinum dagin eftir. Og hetta er ein tradisjón, ið verður hildin í hevd við stórum álvara.

- Tú verður bitin av at standa á skið, sigur Hjördis Zachariassen, ið hevur verið við í fleiri ár.

Árliga útferðin hjá Viðski er altíð til ymisk skiðstöð. Tey hava verið í Eysturriki, sum er væl umtókt, Italia, og í fjør gekk leiðin til sveitisku alpurnar. Ferðalagið undanfarni ár hevur talt úr 20 upp í 60. Nøkur pláss eru eftir til ferðina í ár.

Dagsins avrik, bragd ella brølari verður lønt við einum serligum hatti, sum viðkomandi skal hava á hovdinum dagin eftir á skiðbrekkuni. Á myndini Malan Johansen

